

rahwaga läbbistikko ellasid ja käisid, mon-
da neist õppinud ja wiisiks wõtnud; ning
Moseski kidab ühtteist, mis temma nende
seadustest ja wiisidest kõlbawa tundis olles-
wad, omma rahwale heaks. Agga olli ka
Israellirahwas seäl maal hakkand mitto eb-
bausso kombet pruukima, mis nemmad teis-
test ollid näinud, ja omma meelt aino Jum-
mala tenistussest ebbajummalatte ja kuiude
pole pöörma. Sedda ennam siis ka kirja-
tundjal seft kasso, kui sedda usko ja need
ellamisese kombed, mis seäl Maal wannal
aial liikumas ollid, õppib tundma.

Olgo inimessed kül neis asjus, mis
ilmalikko ellusse putuwad, ehk kuigi harri-
nud, oskajad ja targad: ommeti ikka tõesti,
et Jummalala sanna neid wast targaks teeb
õnnistusseks. Nenda olli ka luggu Egip-
tusse rahwaga. Nende usk ja ussotenis-
tus ollid Mosesse aial ja pärrastagi üsna
wäesed ja seggased. Väikesse jummal, Osir-
is, ja temma abbikasa, ku jummal, Isis,
neid loeti üllemaaks ja taewa tähhed wä-
h-

hemaks jummalaks. Nilusse jõe jumma-
lat ka wägga auustasid, ja sedda kangeste
kurtsid, et merri, kuhho jõggi langeb, tedda
ärwanelanud. Moismatta lomegi, kui Jum-
malat, kummardati; Jbis lundo, krokodilli
sisalikko, Jhneumoni nirkki, maddusid, kot-
kaid, hunta, koere ja kassagi, sedda keik,
kui surritwad, uhkeste mahhamatsid; egga
tohtind ei ükski neid ärratappa. Juhtus
kord, et üks Roma soldat ühhe kassi mah-
haloi; ning sedda arwati temmale ni su-
reks süüks, et tedda kohhe modgaga tükkiks
raiusid, ehk kül Roma rahwal suur woi-
mus käes olli, ja neid üllewägga auustati
ja kardeti. — Teises kohtas sedda, teises
teist ellajai kummardati, teises södi kisse-
lihha, ning lambad peti pühhaks; teises
tappeti lambaid, agga kisse ei tohtind
mitte tappa.

Reigelüllema au sees piddasid ühhe musta
sonni, Apis nimmi, kellel needsinnaatsed mär-
gid külles piddiwad ollema: kolmenurgelin-
ne lauk otsa ees; parremal pool külle peäl